

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Mgr. A. J.**, zastúpenej JUDr. V. K., proti odporcovi **Mgr. N. K.**, zastúpenému JUDr. M. K., **o zrušení práva spoločného nájmu bytu**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 18 C 52/2008, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 17. februára 2010, sp.zn. 5 Co 245/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie odporcu **o d m i e t a .**

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu trov dovolacieho konania v sume 62,70 € k rukám JUDr. V. K., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra rozsudkom zo 4. augusta 2009, č.k. 18 C 52/2008-74 zrušil účastníkom konania právo spoločného nájmu bytu nachádzajúceho sa v N., na ulici D., ktorý pozostáva z 2 izieb, z kuchyne a príslušenstva. Za ďalšiu nájomníčku bytu určil navrhovateľku. Odporcovi uložil povinnosť z predmetného bytu sa vysťahovať a byt vypratať do 15 dní po zabezpečení náhradného bytu. Navrhovateľke priznal náhradu trov konania vo výške 100%. O zrušení práva spoločného nájmu bytu rozhodol podľa § 705 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko medzi účastníkmi konania nedošlo k dohode o zrušení práva spoločného nájmu bytu a navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala jeho zrušenia. Pri rozhodovaní o tom, ktorý z účastníkov konania bude byt ďalej užívať, vychádzal z ustanovenia § 705 ods. 3 Občianskeho zákonníka a do úvahy vzal mieru pričinenia sa účastníkov o získanie bytu, stanovisko prenajímateľa, príčinu rozvratu manželstva, záujem dieťaťa toho času plnoletého, pracovné zaradenie a sociálne pomery účastníkov konania, ako i skutočnosť, že u osôb, ktoré zostanú v byte bývať, budú splnené predpoklady pre pokojné

a usporiadané spolužitie. Súd pri rozhodovaní prihliadol najmä na záujem dieťaťa – syna účastníkov konania, ktorý má odvodené právo bývania a v čase podania návrhu bol ešte maloletý. O bytovej náhrade rozhodol v zmysle § 712a ods. 8 Občianskeho zákonníka tak, že navrhovateľka je povinná zabezpečiť odporcovi náhradný byt, pretože neboli preukázané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by odporca mal nárok iba na náhradne ubytovanie.

Krajský súd v Nitre na odvolanie odporcu rozsudkom zo 17. februára 2010, sp.zn. 5 Co 245/2009 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. V časti týkajúcej sa výroku o náhrade trov konania napadnutý rozsudok zmenil tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania vo výške 60,44 € na účet jej právnej zástupkyne JUDr. V. K., v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa v časti výroku o zrušení práva spoločného nájmu bytu účastníkov konania a určenia ďalšieho nájomcu, ako aj s odôvodnením o povinnosti vystáť sa z predmetného bytu a byt vypratať v lehote 15 dní po zabezpečení náhradného bytu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku prvostupňového súdu v tejto časti považoval za vecne správne a zodpovedajúce zákonu. Mal za to, že prvostupňový súd správne zrušil právo spoločného nájmu bytu, keďže účastníci konania sa ohľadne ďalšieho nájmu bytu po rozvode nedohodli, a správne rozhodol aj o tom, že navrhovateľka bude ďalšou nájomníčkou bytu, keď pre také rozhodnutie boli dostatočné dôvody. Rozsudok prvostupňového súdu v časti týkajúcej sa náhrady trov konania zmenil podľa § 220 O.s.p. a v zmysle § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a § 142 ods. 2 O.s.p. rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu v celom rozsahu podal dovolanie odporca, ktorý navrhol rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa, zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Nesúhlasil s argumentáciou odvolacieho súdu uvedenou v jeho rozhodnutí a mal za to, že na základe vykonaných dôkazov mal byť určený za ďalšieho nájomcu bytu. V dôvodoch dovolania rozoberal skutkový a právny stav veci.

Navrhovateľka navrhla dovolanie odporcu odmietnuť a zaviazať ho k náhrade trov dovolacieho konania vo výške 125,40 € (za 2 úkony poskytnutej právnej služby).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

K časti dovolania, ktorou odporca napadol potvrdzujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd uvádza, že podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné a nejde ani o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

Pokiaľ ide o časť dovolania, ktorou odporca napadol výrok rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa výroku o náhrade trov

konania zmenil, jeho prípustnosť treba posudzovať podľa § 239 O.s.p., a nie podľa § 238 O.s.p. Ide totiž o rozhodnutie, ktoré má povahu uznesenia v zmysle § 167 ods. 1 veta druhá O.s.p. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vo výroku o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania odporcu v tejto časti z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 a § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu,

spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

K námietke dovolateľa týkajúcej sa nesprávneho vyhodnotenia dôkazov, dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle § 132 O.s.p. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, no táto skutočnosť ešte sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (pre úplnosť treba dodať, že nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné – viď § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p.).

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle

§ 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Z dovolania odporcu vyplýva, že napáda rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu, teda aj v časti týkajúcej sa výroku o trovách odvolacieho konania. Ako už bolo spomenuté, prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v tejto časti treba posudzovať podľa § 239 O.s.p., a nie podľa § 238 O.s.p. Ide totiž o rozhodnutie, ktoré má povahu uznesenia v zmysle § 167 ods. 1 veta druhá O.s.p., a to aj v prípade, že je pojaté do rozsudku vo veci samej. Ani v takom prípade nezmení rozhodnutie o trovách konania svoju procesnú povahu, a preto z hľadiska prípustnosti dovolania treba na neho hľadieť ako na uznesenie. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. ale výslovne ustanovuje, že predchádzajúce odseky 1 a 2 (prípúšťajúce dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej navrhovateľke vzniklo právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd priznal navrhovateľke náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za jeden úkon právnej služby, ktorý poskytol navrhovateľke vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu z 23. septembra 2010 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 11 ods. 1 písm. a/ tejto vyhlášky vo výške 55,49 €, čo pri pripočítaní

náhrady výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 7,21 € predstavuje spolu 62,70 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. mája 2011

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová